

Візуалізація групової гри переслідування на площині

Барановська Л.В.^{1[0000-0003-0024-8180]}, Гирявець Д.М.^{2[0000-0003-1310-0943]},
Барановська Г.Г.^{3[0000-0002-6878-6973]}

^{1, 2, 3} КПП ім. Ігоря Сікорського, Київ, Україна
lesia@baranovsky.org

Анотація. У даній роботі розглянуто диференціальні ігри групового переслідування. Наведено схему методу розв'язуючих функцій А.О. Чикрія. Знайдено достатні умови для закінчення гри і одержано рівняння для чисельного знаходження розв'язуючих функцій. Сформульовано достатні умови для закінчення гри для процесу з простими матрицями. Для задачі простого переслідування реалізовано візуалізацію траєкторії рухів переслідувачів і втікача на площині. Для цього був створений програмний продукт на мові програмування Python. Даний програмний продукт є прототипом системи моделювання «переслідувачі-втікач», яку можна буде застосовувати для вибору керування в задачах переслідування. У розробці було розглянуто два випадки вибору керування втікача. В першому, керування втікача будується за наступним алгоритмом: втікач визначає найближчого переслідувача в плані евклідової норми; втікач будує своє керування на промені, який виходить з положення найближчого переслідувача та перетинає положення втікача, у напрямку протилежному переслідувачу з максимальною швидкістю. В другому випадку, керування втікача задає користувач.

Ключові слова: конфліктно-керовані процеси, диференціальні ігри, ігри переслідування, групова задача переслідування.

1 Схема методу

У теорії динамічних ігор (конфліктно-керованих процесів, диференціальних ігор) розроблено ряд методів, які забезпечують гарантований результат. До таких методів належать, зокрема, перший прямий метод Л.С. Понтрягіна, метод екстремального прицілювання М.М. Красовського і метод розв'язуючих функцій А.О. Чикрія [1]. У даній роботі застосований буде саме останній метод, який дає теоретичне обґрунтування класичного правила паралельного переслідування і методу зближення за променем. Схема методу для диференціально-різницевих ігор розроблено в роботах [2, 3, 4]. У роботах [5–8] розглянуто задачу зближення для групи переслідувачів та одного втікача. Схему методу розв'язуючих функцій для диференціально-різницевих систем нейтрального типу розроблено у роботі [9]. Для об'єктів з різною інерційністю у роботі [10] запропоновано модифікацію

методу. Ігрові проблеми зближення при відмові керуючих пристроїв розглянуто у роботах [11, 12].

Розглянемо рух керованого об'єкта, який описується системою диференціальних рівнянь:

$$\dot{z}_l = A_l z_l + \varphi_l(u_l, v), \quad z_l \in R^{n_l}, \quad l = \overline{1, \vartheta}, \quad u_l \in U_l, \quad v \in V \quad (1)$$

де A_l – квадратна матриця порядку n_l , $n_1 + \dots + n_\vartheta = n$, U_l та V – непорожні компакти з деяких скінченновимірних просторів, вектор-функція $\varphi_l(u_l, v): U_l \times V \rightarrow R^{n_l}$ неперервна за сукупністю змінних. Нехай $z(0) = z^\circ$ – початковий стан процесу (1). Термінальна множина є циліндричною і має вигляд

$$M^* = \bigcup_{l=1, \dots, \vartheta} \{M_l^\circ + M_l\} = \bigcup_{l=1, \dots, \vartheta} M_l^* \quad (2)$$

де M_l° – лінійний підпростір з R^{n_l} , M_l – випуклий компакт з ортогонального доповнення L_l до M_l° в просторі R^{n_l} .

Гра (1), (2) вважається закінченою, якщо для деякого $l = \overline{1, \vartheta}$ виконується умова $z_l \in M_l$. Переслідувачі використовують квазістратегії, а втікач – програмне керування. Нехай π_l – оператор ортогонального проектування з R^{n_l} на L_l . Розглянемо багатозначні відображення $W_l(t, v) = \pi_l e^{A_l t} \varphi_l(U_l, v)$, $W_l(t) = \bigcap_{v \in V} W_l(t, v)$, $t \geq 0, v \in V$.

Умова Понтрягіна. Відображення $W_l(t) \neq \emptyset$ для всіх $l = \overline{1, \vartheta}, t \geq 0$.

Виберемо борелівський селектор $\gamma_l(t)$ відображення $W_l(t)$. Зафіксуємо його та покладемо $\xi_l(t, z_l, \gamma_l(\cdot)) = \pi_l e^{A_l t} z_l + \int_0^t \gamma_l(\tau) d\tau$. Кожному переслідувачу поставимо у відповідність розв'язуючу функцію

$$\begin{aligned} \alpha_l(t, \tau, z_l, v, \gamma_l(\cdot)) = \\ = \sup \{ \alpha_l \geq 0: [W_l(t - \tau, v) - \gamma_l(t - \tau)] \cap \alpha_l (M_l - \xi_l(t, z_l, \gamma_l(\cdot))) \neq \emptyset \} \end{aligned} \quad (3)$$

Якщо $\xi_l(t, z, \gamma_l(\cdot)) \in M_l$, то покладемо $\alpha_l(t, \tau, z, v, \gamma_l(\cdot)) = +\infty, 0 \leq \tau \leq t, v \in V$. В інших випадках $\alpha_l(t, \tau, z, v, \gamma_l(\cdot))$ обмежена при будь-яких $\tau \in [0, t], v \in V$. Візьмемо $\gamma(\cdot) = \text{column}(\gamma_1(\cdot), \dots, \gamma_\vartheta(\cdot))$ і нехай $\Gamma_\vartheta = \{\gamma(\cdot): \gamma_l(t) \in W_l(t), t \geq 0, l = \overline{1, \vartheta}\}$, $T_\vartheta(z, \gamma(\cdot)) = \min \{t \geq 0: \inf_{v(\cdot) \in \Omega_V} \max_{l=1, \dots, \vartheta} \int_0^t \alpha_l(t, \tau, z_l, v(\tau), \gamma_l(\cdot)) d\tau \geq 1\}$.

Теорема 1 [1]. Нехай для конфліктно-керованого процесу (1), (2), виконується умова Понтрягіна, z° – початковий стан процесу (1), і для деякого борелівського селектора $\gamma^\circ(t) \in \Gamma_\vartheta$ виконується нерівність $T_\vartheta(z^\circ, \gamma^\circ(\cdot)) < +\infty$. Тоді траєкторія процесу (1) хоча б одного l може бути приведена на термінальну множину M_l^* з початкового стану z° в момент $T_\vartheta(z^\circ, \gamma^\circ(\cdot))$.

2 Приклад задачі для процесу з простими матрицями

Розглянемо задачу групового переслідування з ϑ переслідувачами та одним втікачем:

$$\dot{z}_l = a_l z_l + u_l - v, \quad a_l < 0, z_l \in R^k, \|u_l\| \leq 1, \|v\| \leq 1, l = \overline{1, \vartheta} \quad (4)$$

Гра вважається закінченою, якщо для деякого l $x_l = y$. Термінальна множина $M^* = \bigcup_{l=1, \dots, \vartheta} \{M_l^*\} = \bigcup_{l=1, \dots, \vartheta} \{z_l : z_l = 0\}$. $W_l(t) = \{0\}, l = \overline{1, \vartheta}$, отже селектори $\gamma_l(t) = 0$ функції $\xi_l(t, z_l, \gamma_l(\cdot)) = e^{a_l t} z_l, l = \overline{1, \vartheta}$, розв'язуючі функції переслідувачів $z_l \neq 0$ $\alpha_l(t, \tau, z_l, v, 0) = \max\{\alpha_l \geq 0 : -\alpha_l e^{a_l t} z_l \in e^{a_l(t-\tau)}(S - v)\} = e^{-a_l \tau} \alpha_l(z_l, v)$, де $\alpha_l(z_l, v)$ має вигляд

$$\alpha_l(z_l, v) = \frac{(z_l, v) + ((z_l, v)^2 + \|z_l\|^2(1 - \|v\|^2))^{1/2}}{\|z_l\|^2}, l = \overline{1, \vartheta}. \quad (5)$$

Час завершення групового переслідування $T_\vartheta(z) = \min \left\{ t \geq 0 : \inf_{v(\cdot) \in \Omega_V} \max_{l=1, \dots, \vartheta} \int_0^t e^{-a_l \tau} \alpha_l(z_l, v(\tau)) d\tau = 1 \right\}$. Позначимо $\delta(z) = \min_{\|v\| \leq 1} \max_{l=1, \dots, \vartheta} \alpha_l(z_l, v)$, отримали обмеження зверху

$$T_\vartheta(z) \leq \frac{1}{a_*} \ln \left(1 + \frac{a_* \vartheta}{\delta(z)} \right), \quad (6)$$

де $a_* = -\max_{l=1, \dots, \vartheta} a_l$ [1].

Теорема 2 [1]. Нехай z° - початковий стан (4). Тоді, якщо $0 \in \text{int } \text{co}\{z_l^\circ\}$, то задача групового переслідування вирішувана в момент $T_\vartheta(z^\circ)$, для якого справедлива оцінка (6). При цьому, якщо $t_* = t_*(v(\cdot))$ - момент переключення $t_* \leq T_\vartheta(z^\circ)$, який є нулем контрольної функції $1 - \max_{l=1, \dots, \vartheta} \int_0^t e^{-a_l \tau} \alpha_l(z_l, v(\tau)) d\tau$, то керування переслідувачів, які реалізують час $T_\vartheta(z^\circ)$, на інтервалі $[0, t_*]$ має вигляд $u_l(\tau) = v(\tau) - \alpha_l(z_l^\circ, v(\tau)) z_l^\circ, l = \overline{1, \vartheta}$, а на інтервалі $(t_*, T_\vartheta(z^\circ)]$ - $u_l(\tau) = v(\tau)$ для індексів l , які задовільняють рівності $\int_0^t e^{-a_l \tau} \alpha_l(z_l^\circ, v(\tau)) d\tau = \max_{l=1, \dots, \vartheta} \int_0^t e^{-a_l \tau} \alpha_l(z_l^\circ, v(\tau)) d\tau$, для інших індексів керування довільні на інтервалі $(t_*, T_\vartheta(z^\circ)]$. Якщо $0 \notin \text{int } \text{co}\{z_l^\circ\}$, то вирішувана задача втечі, яка реалізується на будь-якому постійному керуванні втікача, на якому досягається мінімум функції $\max_{l=1, \dots, \vartheta} \alpha_l(z^\circ, v)$.

3 Візуалізація простого переслідування на площині

Нехай є ϑ переслідувачів та один втікач. Вважаємо, що положення учасників є геометричні точки, тобто не враховуємо їх розміри. Закони рухів переслідувачів

мають вигляд $\dot{x}_l = u_l$, $x_l \in R^k, k \geq 1, \|u_l\| \leq a_l, l = \overline{1, \vartheta}$. Закон руху втікача $\dot{y} = v$, $y \in R^k, \|v\| \leq b$. Нехай $a_l \geq b, l = \overline{1, \vartheta}$ та існує певна дискретизація часу.

Для представлення траєкторій рухів переслідувачів та втікача у грі для випадку площини, був створений програмний продукт на мові програмування Python. Для програми вхідними даними є наступні відомості: кількість переслідувачів; початкові координати всіх учасників; максимальні значення швидкості для всіх учасників. Для того, щоб алгоритм працював потрібен вибір керування втікача. У розробці було розглянуто два випадки вибору керування втікача. В першому, керування втікача будується за наступним алгоритмом: 1) втікач визначає найближчого переслідувача в плані евклідової норми; 2) втікач будує своє керування на промені, який виходить з положення найближчого переслідувача та перетинає положення втікача, у напрямку протилежному переслідувачу з максимальною швидкістю. В другому випадку, керування втікача задає користувач.

Література

1. Chikrii, A.: Conflict-Controlled Processes. Springer Science & Business Media (2013).
2. Baranovska, L.V.: Quasi-Linear Differential-Difference Game of Approach. In: Sadovnichiy, V., Zgurovsky, V. (eds.) Modern Mathematics and Mechanics. Understanding Complex Systems, pp. 505–524. Springer, Cham (2019).
3. Baranovska, L.V.: On Quasilinear Differential-Difference Games of Approach. Journal of Automation and Information Sciences 49(8), 53–67 (2017).
4. Baranovska, Lesia V.: Pursuit differential-difference games with pure time-lag. Discrete and Continuous Dynamical Systems – Series B 24(3), 1024–1031 (2019).
5. Baranovskaya, G.G., Baranovskaya, L.V.: Group Pursuit in Quasilinear Differential-Difference Games. Journal of Automation and Information Sciences 29(1), 55–62 (1997).
6. Baranovskaya, L.V., Chikrij, A.A., Chikrij, A.I.: Inverse Minkowski functionals in a non-stationary problem of group. Izvestiya Akademii Nauk. Teoriya i Sistemy Upravleniya (1), 109–114 (1997).
7. Baranovskaya, L.V., Chikrij, A.A., Chikrij, A.I.: Inverse Minkowski functionals in a non-stationary problem of group. Journal of Computer and Systems Sciences International 36(1), 101–106 (1997).
8. Барановская, Л.В., Барановская, Г.Г.: О дифференциально-разностной игре группового преследования. Доповіді Національної академії наук України (3), 12–15 (1997).
9. Baranovskaya, L.V.: A method of resolving functions for one class of pursuit problems. Eastern-European Journal of Enterprise Technologies, vol.2, 4(74), 4–8 (2015).
10. Baranovska, L.V.: Method of resolving functions for the differential-difference pursuit game for different-inertia objects. In: Sadovnichiy, V., Zgurovsky, V. (eds.) Advances in Dynamical Systems and Control, vol.69, pp. 159–176 (2016).
11. Chikrij, A.A., Baranovskaya, L.V., Chikrij, A.I.: The game problem of approach under the condition of failure of controlling devices. Problemy Upravleniya i Informatiki (Avtomatika) (4), 5–13 (1997).
12. Baranovskaya, L.V., Chikrii, A.I.: Game Problems for a Class of Hereditary Systems. Journal of Automation and Information Sciences 29(2-3), pp. 87–97 (1997).